

ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Ο ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ 14^{ΟΣ} ΚΑΙ Η ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΟΣ ΤΟΥ

Ο βασιλεύς-Ήλιος. Ο πιο άπιστος σύζυγος. Η μαρτυρική ζωή της Μαρίας-Θηρεσίας. Η πανίσχυρη κυρία ντε Μοντεσπάν. Τα παιδιά του Λουδοβίκου. Η κυρία ντε Σουμπίς και η δεσποινίς ντε Φονταν. Ένα προφητικό όνειρο. «Εδω τό βασιλεία μου νά κλαίη μπροστά μου!» κλπ.

Λουδοβίκος 14ος της Γαλλίας ήταν αναμφισβήτητος λαμπρός βασιλεύς και δικαίος των άνομασαν «Βασίλευς-Ήλιος». Άλλ' ο Λουδοβίκος είχε ένα μεγάλο ελάττωμα στην ιδιωτική του ζωή. Δεν ήταν καθόλου πιστός σύζυγος και η βασίλισσα σύζυγός του έσταθμεσε γι' αυτό πολύ δυστυχισμένη στη ζωή της. Γύρω από τόν Λουδοβίκο δεν αναγαλιζόντουσαν μονάχα οι δούλες και οι μαρκησίσις γιά ν' άποκτήσουν τή βασιλική εύνοια, που θα τους έκανε παντοδυνάμους. Αναγαλιζόντουσαν επίσης και η κυρίες τής Αύλης γιά νά αναγκασθούν τή βασιλική καρδιά. Καί η καρδιά του Λουδοβίκου, όπως αναφέρουν οι ιστορικοί, δεν αναγαλιζόταν και πολύ δύσκολα. Καί' αυτόν τον τρόπον η εύνοούμενός του διαδεδυκόντουσαν ή μιά τήν άλλη, έγνώριζαν ημέρες δόξης και παντοδυναμίας και κατόπι τις θλιβερές ημέρες τής εγκαταλείψεως και τής ταπεινώσεως.

Η κυρία ντε Μοντεσπάν άπεριέ ή αύλη της κυρίας γιά περισσότερο καιρό τήν καρδιά και τήν εύνοια του Λουδοβίκου. Ο Βασιλεύς-Ήλιος απέκτησε άπ' αυτήν ξήν παιδιά. Όλα δέ αυτά τά νομιμοποίησε, παρά τους Γαλλικούς νόμους και τά άπεκατέστησε λαμπρά, όπως π. χ. τό δούκα ντε Μαιν, τή δεσποινίδα ντε Νάντι, τόν κόμη τής Τουλούζης κλπ.

Η άγάπη όμως, τήν όποιαν ο Λουδοβίκος αισθανόταν γιά τά παιδιά του αυτά, έφύλαξε τήν άλλη άγάπη, που άσθανότανε γιά τή μητέρα τους. Καί στο τέλος ή κυρία ντε Μοντεσπάν έχασε τήν εύνοια του Βασιλεύς-Ήλιου. Τήν διαδέχθηκε τότε ή κυρία ντε Σουμπίς, γιά λίγον όμως καιρό, γιαντί ένα μικρό σκάνδαλο έστάθηκε ή καταστροφή τής άφάσις αυτής αύλης.

Η κυρία ντε Σουμπίς είχε καταγλυτέι στην βασιλίσσα ποιός Ξέρει από ποιαν κενόδοξο, ότι μια άπο τις κυρίες τής αύλης, τήν όμοια και όνόματι, τής έλεβε τήν καρδιά του βασιλεύς. Η βασίλισσα Μαρία Θηρεσία έφρεζε τότε μέ παράπονο στό Λουδοβίκο μια άρχισ να τόν μιλούνη. Ο Λουδοβίκος τής έζηήτησε τότε να τόν πη από που είχε τις πληροφορίες αυτές. Καί όταν ή Μαρία Θηρεσία τόν άνέφερε τό όνομα τής κυρίας ντε Σουμπίς, τής ελε με σαρκαστικό γέλιο, όπως συνήθε σε παρόμοιες περιπτώσεις :

—Μά, άγαπητή μου, άποού πώς ή εδγενεστάτη αυτή κυρία ελε ίσων μετώφρων, ώστε ν' άποδίδη σε άλλες τις δικές της έρωτικές επιτυχίες!

Αυτή ή περιπέτεια κατέστρεψε τήν κυρία ντε Σουμπίς. Ο Λουδοβίκος γρήγορα τήν άνακατέστη με τήν κυρία ντε Λούντυν. Μιά μέρα, μια άπο τις κυρίες τής τιμής τής βασιλίσσης τής κατήγγειλε τή νέα αυτή έρωτική κατάκτηση του συζύγου της και άρχισε να τή συμβουλεύη νά άντισταθή σ' αυτήν. Καί τότε ή άτυχής Μαρία Θηρεσία έδωσε τήν άδόλοφθη άπάντησι, που έμεινε ιστορική :

—Αυτό δεν μέ άφορά μένα, κυρία μου. Αυτό πειά ελε δουλειά... τής κυρίας ντε Μοντεσπάν!

Έπειτα ήρθε ή δεσποινίς ντε Φονταν. Η ψυχρή άμορφιά της δεν είχε άρέσει εύθως έξ άρχής στό Λουδοβίκο, ο όποιος ελε στους άδελφούς του όταν τήν ελε γιά πρώτη φορά :

—Νά ένας λόκος, που όφραμένος δεν θα μέ φάη!

Μά ο Λουδοβίκος 14ος έγλάσθηκε. Η δεσποινίς ντε Φονταν, ποίον έβλεπ ή άόχη στην Αύλη, έγνώριζε τήν τύχη που τήν έπεριμένε. Έλε δεσπευθή ότι άνέβαινε στην κορυφή ενός ιερηού βουνου. Καί ότι, όταν έφθασε στην κορυφή αυτή, στην άρχή έμεινε θαυματομένη από ένα άστραγαφερό σύννεφο, έπειτα όμως βρέθηκε. Έξαίνα μέσα στό όνομο πυκνό σκοτάδι, ώστε έγώνησε κατατρομαγμένη. Τό όνειρο αυτό

ομάς κατέβαν στην Άττικη, όταν ή περισσότερο έφτασε στην Αίγινα. Γοργώφερη πετά και πηγαίνει στό σπίτι του Ταυροσθένη. Τά σουλάκια της τυλιχόν δια μαζύ, βλέποντας τή μητέρα τους. Ο γέρο πατέρας τόν Όλημυωνισή, μόλις βλέπει τό παιδί με τήν κόκκινη ταυιά στό λούδι, άφίνει κραγιή χαράς, τρέχει έξω, κοινολογεί τήν ευχάριστη είδησι, που τιμά τήν Αίγινα και τής προσθέτει μια άόχη δόξα :

«— Ο Ταυροσθένης ένικησε!»

Σ' λίγο, όλο τό νησι πανηγυρίζει. Θυσίες καινίζον στους βουούς των θεών! Φωτιές γιορταστικές άνάβονται στις κορυφές των βουνών! Καί τό όνομα του Ταυροσθένη φερώνυμίζει στό στόματα όλων των νησιωτών.

της είχε γίνει μεγάλη έντόπαισι και τό δηγήθηκα στον πνευματικό της. Αυτός τής έζηήτησε ότι τό βουνό εκείνο ήταν ή Αύλη του βασιλεύς, ότι θα έλαμπε επί ένα διάστημα σ' αυτήν και ότι έπειτα θα καταστρεφόταν, εάν έχανε τήν πεποιθήσι τής στη όνομα του Θεού.

— Γιατί, έπρόσθεσε ο πνευματικός, και ο Θεός θα σε εγκαταλείψη και θα πείσει μέσα στα άόνια σκοτί, αν πάψει να πιστεύης σ' αυτόν.

Μα αυτή ή προφητεία, αντί να τρομάξει τή δεσποινίδα ντε Φονταν, έξεροθέσε τις φιλοδοξίες. Έπεζήτησε να βοή τή λάμψη εκείνη που έφρόκατο να τήν καταστρέψη και τήν βόρει. Έβιασε και στην άρχή, ή ψυχρή άμορφιά της δεν έκανε χαμια έντόπαισι στό Λουδοβίκο. Άργότερα όμως τήν άγάτρησε τρελλά. Η νέα εύνοούμενη του Βασιλεύς-Ήλιου γρήγορα έφθασε στον κολλοφώνο της δόξης τής, επίσης όμως γρήγορα έγχερμήθηκε μέσα στα σκοτάδι, που τής ελε προσέτι. Ελε στο τέλος τό Λουδοβίκο με τό συνθηματικό έγχαίρομό του, νά άπομακρύνεται σιγά-σιγά άπ' αυτήν. Φυσικά δεν μπόρεσε νά έποφρήσει αυτήν τήν έγχατάλειψη και έζηήτησε τήν άόεια ν' άποσυρθή σ' ένα κτήμα της, που τής είχε δωρήσει ο ίδιος ο Λουδοβίκος. Καί εκεί έπρεσε βαρεία άρρωστη.

Οι γιατροί έχασαν γρήγορα κάθε έλπίδα γι' αυτήν και τότε ή άτυχή εύνοούμενη έζηήτησε γιά τελευταία χάρι να ίδη άλλη μια φορά τό βασιλεία. Ο Λουδοβίκος έπήγε πράγματι και τήν ελε. Τήν ελε έτοιμοθάνατη και τόσο παραλλάγμενη, ώστε ν' όλη τήν άπάθεια που τόν έγχαρμακτρύζε σε όλόκληρη τή ζωή του, δεν μπόρεσε να συγκρατήσει τό δάκρυά του.

— Ό! Τώρα, άνέκραξε ή δεσποινίς ντε Φονταν, μπορώ να πεθάνω ευχαριστημένη, αφού ελε τό βασιλεία μου νά κλαίη μπροστά μου!

Στα άπομνημονεύματα μιας αύλης τής εποχής εκείνης μπορώ κανείς να βοή τά παραπάνω σχετικά με τό θάνατο τής ντε Φονταν :

«Είνε βέβαιο, γράφει ή αύλική άρχή, ότι ή δεσποινίς ντε Φονταν πέθανε δηλητηριασμένη. Η κυρία ντε Μοντεσπάν δεν φαίνεται να ελε καθόλου Ξήνη προς τό θάνατό της. Αυτή είχε δωροδοκήσει μια άπο τις υπηρετούς της και ή υπηρετρια αυτή έφούζε δηλητήριο μέσα στό γάλα της!

Η συζήτηση όμως άπιστίας του Βασιλεύς-Ήλιου δεν σταματούν εδώ. Έχουν και συνέχεια μέ σκάνδαλά, τήν όποιαν θα δημοσιεύσωμε στο προσέχες φύλλο.

ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ

ΠΩΣ ΤΡΩΓΟΝΤΑΙ ΤΑ... ΜΥΡΜΗΚΙΑ

Ός γνωστόν, διάφοροι λαοί τής γής τρώνε με έξαιρετική όρεξι τά μυρμηγκία. Έτσι στη Βραζιλία, πριν τά φάει, τ' άλείφουν μ' ένα οηνωδές έγρο γιά νάνα μιά νόστιμα. Στη Νότιο Άφρική τά τραγουδούν με βουήφο. Στις Άνατολικές Ίνδιες τά καθουδίζουν σαν τόν καφέ κ' έπειτα τά χάρφουν. Επίσης τά αύρα των μυρμηγκιών ελε περιζήτητη τροφή γιά τους κατοίκους του Σιάμ.

Στό Μεξικό πάλι πουλιόνται πανάκριβα τά αυγά ενός σπανίου είδους ψαριού, τό όποιον εφρίσκειται μέσα στό μεγάλα τέλματα. Έξ άλλου οι κάτοικοι τής νήσου Κεβάνης τρώνε τις μέλισσες, αφού τους άπαράρουν προτίτητα τό μέλι. Μια Άφρικανική φύλη, οι Βουσιάν, τρώνε δια τά είδη των σκουληκιών. Οι Κινέζοι αφού βγάλουν από τά κοκορούλια τό μετάξι, τρώνουν τις μεταόδες των μεταόσικωλικών. Επίσης οι Ίνδοι τής Νοτίου Άμερικής τρώνε άφάδες και οι κάτοικοι τής Νέας Καληδονίας πεθαίνουν γιά ψημένες άόαχνες!...

ΤΟ ΦΥΤΟ ΠΟΥ ΦΕΡΝΕΙ ΓΕΛΙΑ

Στην Άραβία, καθώς αναφέρει έννος περιηγητής, έπάρχει ένα περίεργο φυτό, τό όποιον έχει τήρος μόλις τριών ή τεσσάρων ποδών. Τά φύλλα του εινε γυαλιστερά και πράσινα, τά δέ άνθη του έχουν χρομία κίτρινα. Οι καρποί αυτού του φυτού περιέχουν από τρεις ή τέσσερες κόκκους μαύρους, οι όποιοι έχουν μορφοιά σαν τού όπιου και γεύσι γλυκεία σαν τής ζάχαρης. Όταν τρέψη κανείς αυτούς τους κόκκους και άφή κατόπι σε μαζές δόσεις τή σκόνη του, άρχίζει σε λίγο νά γέλι, νά τραγουδά και νά χορεύει, κινώντας άλόκοτες κινήσεις. Η Ξεση αυτή διαρκεί μια ώρα περίου. Κατόπι ο μεθυσμένος πέφτει χάμω έξαντλημένος και κοιμάται άλλη μια ώρα. Όταν σηκωθεί, δεν μπορώ να θυμηθώ τίποτε από όσα του συνέβησαν προ όλίγου. Οι κάτοικοι των μερών εκείνων κίνουν συχνά χείρη των ναρκωτικών κόκκων αυτού του περιεργου φυτού και γι' αυτό ή Άραβική Κυβέρνησις άπαγόρευσε τή χρήση τους.

